

на на нечаянноститѣ и внезапноститѣ. Но, при всѣчко това, ако е думата само за генералтѣ, азъ мыслиж и увѣренъ съмъ, че ако бы той да ся изложи на нѣкои досаждения въ Българиѣ; то едва ли ще е отъ странѣ на Българитѣ. Боѣж ся обаче, че той има да посрѣщне сериозны незгоды и несполукы отъ тамъ отъ дѣто не ся надѣе.

Отъ дѣ? отъ кого? попыга той петърѣливо.

— За сега не считамъ удобно да вы казувамъ, но то останва на вашѣтъж проищателность да го отгадаете.

Той ся поумылчѣ и останѣ замысленъ, а между това генералтѣ дойде и той излѣзе.

Генералтѣ, щомъ ся завърѣж, сѣднѣ и прѣко попыта:

Ну, що правите вы тамо въ Источнѣ Румелиѣ?

— Ако пытате собственно за мене, казахъ вы по-напрѣдъ още какво правѣж: дращѣж си, пишѣж си, карамъ ся съ ученицитѣ, учѣж ги, мѣмрѣж ги, а по нататѣжъ: «чаяхъ Бога спасающаго мя отъ малодушия и отъ бури.»

— Васъ знамъ азъ що правите, но населението: Българитѣ въ Источнѣ Румелиѣ какво правятъ?

— Правятъ това, което ги заставяте да правятъ.

— Какъ трѣба да ся разбира това?

— Както е право да ся разбира. Вы тука правите Съединена България, а тѣхъ тамъ заставяте да правятъ Южнѣ Българиѣ.

— Това не е добро.

— Може да е лоше; не казвамъ че е добро, но кой виновать (кривъ)? Да ли онзи който прави нѣщо или онзи който го *яптардисва*, както казувать нашитѣ по турскы, т. е. който ги заставя да работятъ така а не иначе?.

— А всѣкитѣ ли сж на единъ умъ да правятъ това?

— Ако искате да чюете, мож да ви кажѣж, че има и такыва нѣкои, които си настройвають нозѣтъ да играѣтъ съединително хоро; но повѣрително казано, тѣ не сж освѣнъ нѣколцина, и то повече хора такыва, които сж побъркали ходѣтъ си (ишкинѣтъ си) та искатъ да ся покажатъ сега че знаѣтъ и иноходомъ (рахванъ).

— Вы обычате аллегорически да ся изражавате.